

Kolossalaiskirjeen teksti on mustalla tekstillä.

Omat kommenttini ovat tällaisella sinisellä.

Aiheeseen liittyvät muut raamatunkohdat ovat mustalla kursivoidulla.

Paavalin kirje Kolossalaisille; 4:2-18, Rukous taisteluaseena

Kol. 4:2. Rukoilkaa hellittämättä (olkaa rukouksessa kestävä), valvokaa (= herätkää itse valvomaan ja herättäkää muita) rukoillen ja kiittäen.

Rukous on yhteydenpitoa Kristukseen, joka on seurakuntaruumiin pää, joko yksinään tai yhdessä muiden seurakunnan jäsenten kanssa (Jaak. 5:16,). On hyvä että vie murheensa ja tarpeensa Herralle, mutta kannattaa myös kuunnella mitä Herra vastaa. Rukouksessa vietettyyn aikaan kannattaa liittää Raamatun lukua, koska Herra vastaa usein juuri sanansa kautta.

Jaak. 5:16. Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, jotta parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan. (Rukouksessa ei voi olla kestävä, mikäli tunnolla on tunnustamattomia syntejä, koska silloin pyrkii karttamaan Herran seuraa. Vanhurskas on jokainen ylhäältä uudestisyntynyt Jumalan lapsi, sillä heidät on puettu Jeesuksen antamaan lahjavanhurskauteen koska he turvautuvat Jeesuksen sovintovereen.)

Tämän kolossalaisille sanomansa asian Paavali sanoi myös Efesolaisille; *"Rukoilkaa joka hetki ... Pysykää valveilla"* (Ef. 6:18).

Ef. 6:18. Tehkää tämä kaikki rukoillen ja anoen. Rukoilkaa joka hetki Hengen antamin voimin. ("Rukoilkaa joka hetki" on elämän asenne joka alkaa toteutua sitä mukaa kun Kristus saa muotoa meissä; Gal. 4:19.) Pysykää valveilla ja rukoilkaa hellittämättä kaikkien pyhien puolesta.

Samuel on yksi esimerkki kestävästä rukoilijasta Vanhassa testamentissa (1. Sam. 12:23).

1. Sam. 12:23. Enkä minäkään voi tehdä sellaista syntiä Herraa vastaan, että lakkaisin rukoulemasta puolestanne. (Yksi Samuelin Jumalalta saamista tehtävistä oli käydä rukoustaistelua Israelin kansan puolesta.)

"Valvokaa rukoillen ja kiittäen". Mitä asioita meidän olisi valvoen rukoiltava?

1. Ensimmäinen valvottava asia on, että en itse luovu Kristuksen veren turvasta suosimalla elämässäni sellaisia syntejä, joista Raamattu selvästi sanoo etteivät niiden harjoittajat peri Jumalan valtakuntaa, 1.Kor. 6:9-10, Gal. 5:19-21. Silloin jaksan myös odottaa Jeesuksen paluuta, sitä kun Hän tulee noutamaan omansa taivaalliseen hääjuhlaan (Matt. 24:42, Ilm. 16:15).

Matt. 24:42. "Valvokaa siis, sillä te ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. (Jotain me voimme päätellä niistä aikain merkeistä, joita Raamatussa meille annetaan Jeesuksen paluuseen liittyen. Tarkkoja ennustuksia ei kannata tehdä.)

Ilm. 16:15. "Minä (Jeesus) tulen kuin varas. Autuas se, joka valvoo ja pitää huolen vaatteistaan, ettei joutuisi häpeään, kulkemaan alasti kaikkien nähden." (Valvominen on myös sitä, että ei menetä eikä luovu Kristukselta saamastaan vanhurskaudesta; "He ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä", Ilm. 7:14. Se, joka ei tuo syntejään Jeesuksen veren alle, on sillä tavalla ilman vaatteita, että mikään ei peitä hänen syntejään eikä häpeällisiä tekojaan.)

2. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen (Matt. 26:41). Jos kiusaus tulisi epämieluisassa tai epäilyttävässä muodossa, se ei olisi mikään kiusaus. Kiusausta on aina peilattava Jumalan sanaan, johtaisiko kiusaukseen myöntyminen Jumalan sanan vastaiseen tekoon (1. Piet. 5:8). Näitä Jumalan sanan vastaisia tekoja ovat mm. perheen laiminlyöminen ja suostuminen epärehellisyyteen.

Matt. 26:41. Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Tahtoa ihmisellä on, mutta luonto on heikko."

1. Piet. 5:8. Pitäkää mielenne valppaana ja valvokaa. Teidän vastustajanne Saatana kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona ja etsii, kenet voisi niellä. (Saatanan keinoja ovat mm. valheet, kaikenlaisten himojen lietsominen ja valkeuden enkelinä esiintyminen.)

3. Pitäkää varanne, etteivät ... jokapäiväisen elämän huolet turruta teitä (Luuk. 21:34-36). Jos me emme luota siihen, että Jumala on luvannut sekä pitää omistaan huolen että antaa riittävän toimeentulon, niin silloin me elämme elämäämme omiin inhimillisiin resursseihimme luottaen ja pyrkien niitä kasvattamaan (Matt. 6:31-34, Ps. 127:1-2). Mammonasta on silloin voinut tulla meidän jumalamme.
 Luuk. 21:34-36. *"Pitäkää varanne, etteivät juopottelu ja päihtymys tai jokapäiväisen elämän huolet turruta teitä, niin että se päivä (Jeesuksen paluu) yllättää teidät niin kuin ansa. Sitä päivää ei välttä yksikään, joka maan päällä elää. (Kaikki kuolleetkin herätetään kerran tuomiolle.) Pysykää siis alati valveilla ja rukoilkaa itsellenne voimaa, jotta selviäisitte kaikesta siitä, mikä on tapahtuva, ja kestäisitte Ihmisen Pojan edessä."*
 Matt. 6:31-34. *"Älkää siis murehtiko: 'Mitä me nyt syömme?' tai 'Mitä me juomme?' tai 'Mistä me saamme vaatteet?'" Tätä kaikkea pakanat tavoittelevat. Teidän taivaallinen Isänne tietää kyllä, että te tarvitsette kaikkea tätä. Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja hänen vanhurskasta tahtoaan, niin teille annetaan kaikki tämäkin. Älkää siis huolehtiko huomispäivästä, se pitää kyllä itsestään huolen. Kullekin päivälle riittävät sen omat murheet.*
 Ps. 127:1-2. *Jos Herra ei taloa rakenna, turhaan näkevät rakentajat vaivaa. Jos Herra ei kaupunkia vartioi, turhaan vartija valvoo. Turhaan te nousette varhain, turhaan valvotte myöhään ja raadatte leipänne tähden. Yhtä lailla Herra antaa omilleen, vaikka he nukkuisivat.*
4. Meidän on valvottava / huolehdittava myös siitä, että lähimmäiselläkin menisi kelvollisesti (Hepr. 10:24, Fil. 2:4).
 Hepr. 10:24. *Pitäkäämme huolta toinen toisestamme (valvokaamme toinen toistamme) ja kannustakaamme toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin.*
 Fil. 2:4. *Älkää tavoitelko vain omaa etuanne vaan myös muiden parasta.*
5. Valvo itseäsi ja opetustasi, pidä kiinni näistä ohjeista (1. Tim. 4:16). Meidän on valvottava sitä, että seurakunnassa saatu ja annettu opetus pitää yhtä Raamatun sanan kanssa. Tämä valvontatehtävä on sikäli jokaisen vastuulla, että hänen itsensä on peilattava kuulemansa asiat Raamatun sanaan, ennen kuin hän omaksuu ne totena (Apt. 17:11).
 1. Tim. 4:16. *Valvo itseäsi ja opetustasi, pidä kiinni näistä ohjeista! Silloin pelastat sekä itsesi että ne, jotka kuulevat sinua. (Sanotaan tämä asia myös toisin päin: Ellet valvo itseäsi ja opetustasi, olet suuressa vaarassa viedä sekä itsesi että kuulijasi kadotukseen.)*
 Apt. 17:11. *... He ottivat sanan halukkaasti vastaan ja tutkivat päivittäin kirjoituksista, pitikö kaikki paikkansa.*
 Jumala antaa tätä varten joillekin seurakuntalaisille tähän liittyviä armolahjoja / henkilölahjoja (1. Kor. 12:7-11).
 1. Kor. 12:7-11. *Hän (Jumala) antaa Hengen ilmetä itse kussakin erityisellä tavalla, yhteiseksi hyödyksi. Yhden ja saman Hengen voimasta toinen saa kyvyn jakaa viisautta, toinen kyvyn jakaa tietoa, toiselle sama Henki suo uskon voiman, toiselle parantamisen lahjan, joku saa voiman tehdä ihmeitä, joku profetoimisen lahjan, joku kyvyn erottaa eri henget toisistaan, joku kielillä puhumisen lahjan, joku taas kyvyn tulkita tällaista puhetta. Kaiken tämän saa aikaan yksi ja sama Henki, joka jakaa kullekin omat lahjansa niin kuin tahtoo.*
6. Sitten kun tilanne jossakin seurakunnassa menee niin huonoksi, että siellä sudet ovat nousseet saarnatuoliin lammasten vaatteissa (Apt. 29:29-32), on niiden jotka vielä ovat hereillä, huolehdittava elossa olevien lampaiden hengellisestä ravinnosta (Ilm. 3:1-3).
 Apt. 29:29-32. *Minä tiedän, että lähtöni jälkeen teidän joukkoonne tulee julmia susia, jotka eivät laumaa säästä. Teidän omasta joukostanne nousee miehiä (tai naisia), jotka julistavat totuudenvastaisia oppeja vetääkseen opetuslapset mukaansa. (Vaarallisemmat sudet ovat niitä, jotka "omasta joukosta nousseina" ovat pukeutuneet papin tai piispan kaapuun.) Olkaa siis valveilla ja muistakaa, että minä kolmen vuoden ajan olen lakkaamatta, yötä päivää kyynelsilmin opastanut itse kutakin teistä. "Jätän nyt teidät Jumalan ja hänen armonsa sanan haltuun, sen sa-*

nan, jossa on voima rakentaa teitä ja antaa perintöosa kaikkien pyhitettyjen joukossa. (Sudet tuovat Raamatun totuuden tilalle itsellään olevia maailmanmielisiä mielipiteitä.)

Ilm. 3:1-3. "Sardeksen seurakunnan enkelille (piispalle) kirjoita: "Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä: "Minä tiedän sinun tekosi. Sinä olet elävien kirjoissa, mutta sinä olet kuollut. Herää (valvomaan) ja vahvista sitä, mikä vielä on jäljellä, sitä, mikä jo oli kuolemaisillaan. Olen havainnut, että tekosi eivät täytä minun Jumalani vaatimusta. Muista, kuinka kuolit sanan ja otit sen vastaan, tarkkaa sitä ja tee parannus. (Kaikki seurakuntaan sisälle tulleet työntekijät eivät ole ottaneet Jumalan sanaa sydämeensä. Koska he uskovat Raamatun sanan vastaisiin maailman käsityksiin totuutena, he myös levittävät niitä totuutena.)

"Rukoillen ja kiittäen." Rukoukseen liittyy myös kiitos (1. Tess. 5:16-18, Jaak. 5:13).

1. Tess. 5:16-18. Iloitkaa aina. Rukoilkaa lakkaamatta. Kiittäkää kaikesta (Kiittäkää joka tilassa.). Tätä Jumala tahtoo teiltä, Kristuksen Jeesuksen omilta. (Aivan kaikesta en kykene kiittämään. Mutta jokaisessa tilassa ja tilanteessa on kiitokseni aiheena ainakin se, että Jeesus Kristus on Pyhän Hengensä välityksellä siinäkin tilanteessa itse läsnä. Ja koska Hän on jostain syystä sen minulle sallinut, sen täytyy olla minulle tai läheisilleni hyväksi.)

Jaak. 5:13. Jos joku teistä kärsii, hän rukoilkoon; jos joku on hyvillä mielin, hän laulakoon kiitosvirsiä.

Kol. 4:3-4. Rukoilkaa samalla meidänkin puolestamme, jotta Jumala avaisi meille oven sanansa julistamiseen ja me saisimme puhua Kristuksen salaisuudesta, jonka vuoksi juuri olen vankinakin. Kunpa (että) vois tehdä sitä tunnetuksi ja puhua niin kuin minun pitäisi!

"Rukoilkaa ... että ..." Paavali pyytää tässä kolossalaisilta esirukousta puolestaan, samoin hän pyysi myös tessalonikalaisilta (2. Tess. 3:1-2). Paavali tiesi, että niin kuin Jumalan sanalla voitetaan vihollinen lähietäisyydellä, sanahan on Hengen miekka, esirukous on kuin ohjus, jolla tuhotaan vihollisen linnoituksia (2. Kor. 9:3-5, Jaak. 5:16). Siksi kaikki työ, varsinkin hengellinen työ, kannattaa valmistella esirukouksella.

2. Tess. 3:1-2. Lopuksi vielä, veljet: rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja pääsisi muualla samaan kunniaan kuin teidän keskuudessanne. Rukoilkaa myös, että varjel-tuisimme pahoilta ja keltvottomilta ihmisiltä; kaikkihan eivät usko.

2. Kor. 9:3-5. Me elämme tässä maailmassa mutta emme taistele tämän maailman tavoin. Taisteluaseemme eivät ole ihmisten aseita, vaan niillä on Jumalan antama voima tuhota linnoituksia. Me kaadamme kumoon järjen päätelmät ja kaiken, mikä nousee ylpeänä vastustamaan Jumalan tuntemista.

Jaak. 5:16. ... Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan.

Kol. 4:5-6. Suhtautukaa viisaasti ulkopuolisiin, käyttäkää sopivaa hetkeä hyväksenne. Puhukaa aina ystävällisesti, kuitenkin sananne suolalla höystäen. Teidän on tiedettävä, miten kullekin vastaatte.

Suolalla tarkoitetaan Jumalan sanaa. Se, että latelee Raamatun jakeita ulkomuistista, ei aina ole viisasta sellaista kuulijaa kohtaan, joka ei vielä tunne Raamattua. Jeesuksesta ovat kuitenkin kaikki kuulleet ja siksi kannattaa puhua siitä, mitä Jeesus itselle merkitsee (1. Piet. 3:15-16).

1. Piet. 3:15-16. ... olkaa aina valmiit antamaan vastaus jokaiselle, joka kysyy, mihin teidän toivonne perustuu. Mutta vastatkaa sävyisästi ja kunnioittavasti ja säilyttäkää omatuntonne puhtaana ... (Kuulijoiden kanssa ei kannata käydä teologisia väittelyitä, ellei kuulija sitä nimenomaan itse halua. Se kannattaa kertoa, mikä on saanut menemään Jeesuksen seuraan ja mikä saa pysymään Jeesuksen seurassa.)

Kun meillä on valmius kertoa kyselijöille elämästämme Jeesuksen seurassa, kyllä Jumala sitten aikanaan tuo niitäkin tilanteita eteemme. Kunhan vain emme häpeä tunnustaa Jeesusta Kristusta Herraksemme (2. Tim. 1:7-8). Kannattaa kulkea rukoillen (Kol. 1:9-10).

2. Tim. 1:7-8. Eihän Jumala ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja terveen harkinnan hengen. (Pyhä Henki on myös siinä upea, että Hän kasvattaa ja kehittää meidän omaa harkintakykyämme terveelle pohjalle.) Älä siis häpeä todistaa Herrastamme äläkä häpeä mi-

nua (Paavalia), (Monet kristityn nimellä kulkevat häpeävät nykyisin Paavalia ja haluaisivat poistaa Paavalin tekstejä Raamatusta.) joka olen hänen (Herran Jeesuksen) takiaan vangittuna, vaan kärsi sinäkin vaivaa evankeliumin vuoksi. Siihen saat voimaa Jumalalta. (Jos meidänkin osaksemme tulisi kärsiä Raamatun sanasta kiinni pitämisen vuoksi, Jumala antaa siihen voimaa.)

Kol. 1:9-10. ... mekin olemme lakkaamatta rukoilleet teidän puolestanne ja pyytäneet, että te saisitte runsaasti hengellistä viisautta ja ymmärrystä ja tulisitte täydelleen tuntemaan Jumalan tahdon. Rukoilemme, että eläisitte Herralle kunniaksi ja kaikessa hänen mielensä mukaan ja että kantaisitte hedelmää tekemällä kaikkea hyvää ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa.

Tavallinen "rivikristitty" kertoo iankaikkisen elämän toivonsa perusteista kun sitä häneltä kysytään. Yksikään Jumalan lapsi ei kuitenkaan ole tavallinen rivikristitty, sillä hän on ainutlaatuinen Jumalan lapsi ja Jumalan lapsena ainutlaatuinen. On kuitenkin olemassa evankelistan armolahja, jonka Jumala antaa joillekin jotka Hän haluaa varustaa ja lähettää erityisesti evankelioimaan muita (Ef. 4:11-12).

Ef. 4:11-12. Hän (Jumala) antoi seurakunnalle sekä apostolit että profeetat ja evankeliumin julistajat, sekä paimenet että opettajat, varustaakseen kaikki seurakunnan jäsenet palvelutyöhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen.

"Teidän on tiedettävä, miten kullekin vastaatte." Kristuksella Jeesuksella on oikeus tuoda julki totuus ihmisestä, sillä Hän tuntee jokaisen ihmisen sydämen ja ajatukset. Meidän ihmisten on pyrittävä puhumaan toisillemme ystävällisesti myös silloin kun kerromme heille epämieluisia asioita (Matt. 12:34-35).

Matt. 12:34-35. (Jeesuksen puhetta fariseuksille.) Te käärmeeen sikiöt, kuinka teidän puheenne voisi olla hyvää, kun itse olette pahoja! Mitä sydän on täynnä, sitä suu puhuu. Hyvä ihminen tuo hyvyytensä varastosta esiin hyvää, paha ihminen pahuutensa varastosta paha. (Me emme voi puhua tällä tavalla, koska meissä itessämmekin asuu vanhan luontomme pahuus. Mikäli emme puhu ystävällisesti, silloin me herkästi tuomme omassa sydämessämme olevaa pahuutta esiin. Sen me voimme valita, avaammeko pahuuden varaston itessämme muiden nähtäville vai annammeko sen olla Jeesuksen kanssa ristiinnaulittuna; Gal. 5:24-26.)

Kol. 4:7-9. Kaikesta, mikä koskee minua, teille kertoo rakas veljemme Tykikos, uskollinen palvelija ja työtoverini Herran työssä. Lähetänkin hänet luoksenne juuri sitä varten, että saisitte tietää, mitä meille kuuluu, ja että hän rohkaisisi teitä. Hänen mukanaan tulee uskollinen ja rakas veljemme Onesimos, joka on teikäläisiä. He kertovat teille kaikesta, mitä tänne kuuluu.

Tykikoksesta Iso Raamatun tietosanakirja kertoo seuraavaa:

Tykikos merkitsee onnellinen. Vähä-Aasiasta, roomalaisesta Aasian provinssista, apostoli Paavalin työtovereita. Paavalin kolmannen lähetysmatkan loppuvaiheessa Tykikos seurasi Paavalin mukana Kreikasta Jerusalemiin. Hän näyttää vapaaehtoisesti jakaneen Paavalin vankeuden Roomassa, koska hänet tänä aikana lähetettiin Kolossan ja Efeson seurakuntiin viemään Paavalin kirjeitä (Ef. 6:20-21).

Ef. 6:20-21. jonka (evankeliumin julistamisen) vuoksi olen lähettilänä, nyt vankilassa. Rukoilkaa, että voisin puhua rohkeasti, niin kuin minun tulee. Jotta tekin tietäisitte, mitä minulle kuuluu ja kuinka voin, tulee rakas veljemme Tykikos, uskollinen palvelija Herran työssä, kertoamaan kaikesta teille.

Onesimos oli Filemonin luota karannut orja, josta tuli Roomassa Jumalan lapsi Paavalin vaikutuksesta. Paavali lähetti Onesimoksen takaisin isäntänsä luo kirjeen kanssa (Filem. 1:10-12). Tästä Kolossalaiskirjeen kohdasta käy ilmi, että Filemon oli lähettänyt Onesimoksen takaisin Paavalin luo. Perimätieto kertoo, että Filemon vapautti Onesimoksen orjuudesta.

Filem. 1:10-12. vetoan sinuun poikani Onesimoksen puolesta, jonka isäksi olen vankina ollessani tullut. Ennen hän oli sinulle hyödytön, nyt hänestä on hyötyä sekä sinulle että minulle. (Onesimos tarkoittaa hyödyllinen.) Lähetän hänet takaisin luoksesi - hänet, oman sydämeni.

Kol. 4:10. Teille lähettää terveisiä vankitoverini Aristarkos, samoin myös Markus, Barnabaksen serkku, josta olette saaneet ohjeet. Ottakaa hänet vastaan, jos hän tulee luoksenne.

Aristarkoksesta Iso Raamatun tietosanakirja kertoo seuraavaa:

Aristarkos oli juutalaiskristitty Makedonian Tessalonikasta. Hän seurasi Paavalia tämän kolmannella lähetysmatkalla ja oli yhdessä hänen kanssaan mm. Efesossa, jossa koko kaupunki kultaseppiensä yllytyksestä nousi Paavalia ja hänen julistustaan vastaan. Paavalin ollessa vankina Roomassa oli Aristarkos hänen vankitoverinaan.

Markuksesta Iso Raamatun tietosanakirja kertoo mm. seuraavaa:

Tämä Johannes Markus on toisen evankeliumin kirjoittaja. Markus oli Pietarin kanssa jonkin aikaa, jona aikana hän kirjoitti evankeliuminsa. Perimätieto näkee Markuksen puhuvan itsestään siinä evankeliuminsa kohdassa, jossa Jeesus vangitaan (Mark. 14:50-52). Johannes Markuksen äidin, Marian, koti oli ensimmäisten kristittyjen vakituinen olinpaikka Jerusalemissa. Paavalin ensimmäisellä lähetysmatkalla Markus lähti kesken pois, minkä vuoksi Paavali ei ottanut Markusta mukaan toiselle lähetysmatkalleen. Myöhemmin Markus oli kuitenkin Paavalin seurassa kun Paavali oli vankina Roomassa. Toisessa kirjeessään Timoteukselle, joka on Paavalin viimeinen kirje, Paavali pyytää työtoveriaan ottamaan Markuksen mukaansa Roomaan: "Ota Markus mukaasi, sillä hänestä olisi minulle paljon apua."

Mark. 14:50-52. Silloin ne, jotka olivat Jeesuksen kanssa (Getsemanessa), jättivät hänet ja pakenivat. Jeesuksen mukaan oli lähtenyt nuori mies, jolla ei ollut yllään muuta kuin pellavainen vaate. Hänet otettiin kiinni, mutta hän riistäytyi vaatteestaan ja pakeni alasti. (Perimätieto kertoo, että tämä nuori mies olisi ollut Markus.)

Kol. 4:11. Terveisiä Jeesukselta, jota sanotaan myös Justukseksi. He ovat niitä juutalaisia, jotka ovat tehneet kanssani työtä Jumalan valtakunnan hyväksi, ja heistä ainoat, joilta olen saanut todellista tukea.

Monia juutalaisia oli kääntynyt kristityiksi mutta vain harvat heistä tukivat Paavalia. Saikohan pelko muita juutalaisia kohtaan heidät karttamaan Paavalia. Monet juutalaiset kun suhtautuivat vihamielisesti Paavalia kohtaan.

Millaista on todellinen tuki? Se on rahallista tai muuta avustusta, tai rinnalla kulkemista. Rukoustuki on merkityksellistä ja sen tulisi olla mukana kaikessa toiminnassa.

Kol. 4:12-13. Terveisiä lähettää teikäläinen Epafraas, Kristuksen Jeesuksen palvelija, joka aina taistelee rukouksin teidän puolestanne, jotta pysyisitte lujina ja nuhteettomina ja vankkumatta noudattaisitte kaikessa Jumalan tahtoa. Voin todistaa, että hän näkee paljon vaivaa teidän vuoksenne sekä Laodikean ja Hierapoliin seurakuntien vuoksi.

Epafraas oli Kolossan seurakunnan perustaja ja mahdollisesti myös Laodikean ja Hierapoliin seurakuntien perustaja. Ilmeisesti juuri Epafraan tilannekatsaus harhaoppien "ryömisestä" Kolossan seurakuntaan sai Paavalin kirjoittamaan tämän Kolossalaiskirjeen.

"Taistelee rukouksin teidän puolestanne." Rukous on valtava voima, koska sen takana on Jumalan mahti (Jaak. 5:16-18).

Jaak. 5:16-18. ... Vanhurskaan rukous on voimallinen ja saa paljon aikaan. (Vanhurskas on jokin ylhäältä uudestisyntynyt Jumalan lapsi. Vanhurskas turvautuu Jeesuksen sovintovereen.) Elia oli samanlainen ihminen kuin me. Hän rukoili hellittämättä, ettei sataisi, eikä maa saanut sadetta kolmeen ja puoleen vuoteen. Ja kun hän taas rukoili, taivas antoi sateen ja maa tuotti jälleen hedelmää. (Ei tätä voimaa Elialla itsellään ollut, sillä hänhän oli samanlainen ihminen kuin joku meistä - näin Raamattu todistaa.)

Kol. 4:14. Teille lähettävät terveisiä myös rakas veljemme lääkäri Luukas sekä Demas.

Luukas, ammatiltaan lääkäri, kulki paljon Paavalin mukana tämän lähetysmatkoilla. Luukas on kirjoittanut Luukaan evankeliumin sekä Apostolien teot. Luukas on haastatellut Mariaa, Jeesuksen äitiä, evankeliumia kirjoittaessaan. Apostolien tekojen ne kohdat, joissa Luukas kirjoittaa "me" ilmaisevat hänen olleen Paavalin mukana. Luukas seurasi Paavalia tämän viimeisellä matkalla Jerusalemiin ja sieltä edelleen kun Paavalia vietiin vankina Roomaan. Luukas oli Paavalin työtoverina tämän ensimmäisen vankeusajan loppuun saakka Roomassa.

Demas oli Paavalin työtoverina ja mahdollisesti vankeudessa Paavalin ensimmäisen vankeuden aikana. Kun Paavalin marttyyrikuolema näytti lähestyvän Paavalin toisen vankeuden aikana, Demas jätti Paavalin ja lähti Tes-

salonikaan. Paavalin luota lähti muitakin henkilöitä, mutta näistä muista poiketen Demaksesta sanotaan, että "Demas on tähän maailmaan mieltynyt" (2. Tim. 4:6-12). Tästä ei kuitenkaan kannata vetää pidemmälle meneviä johtopäätöksiä Demaksen uskosta tai pelastumisesta. Siitä voisi vetää kuitenkin sen johtopäätöksen, että Demas halusi ainakin välttää marttyyrikuoleman ja nauttia vielä maailman iloista. Se, että suuntaa mielensä maailman iloihin, tarkoittaa samalla sitä, että mieli alkaa suuntautua pois Kristuksesta.)

2. Tim. 4:6-12. (Tämä kirje on viimeisin Paavalin kirjeistä. Paavali kirjoitti tämän kirjeen Timoteukselle vähän ennen marttyyrikuolemaansa ollessaan toista kertaa vankina Roomassa.) *Minut itseni uhra-
taan jo pian, lähtöni hetki on tullut. (Koska Paavali oli Rooman kansalainen, häntä ei ristiinnaulittu
vaan mestattiin.) Olen kilpaillut hyvän kilpailun, olen juossut perille ja säilyttänyt uskoni. Minua
odottaa nyt vanhurskauden seppel, jonka Herra, oikeudenmukainen tuomari, on antava mi-
nulle tulemisensa päivänä, eikä vain minulle vaan kaikille, jotka hartaasti odottavat hänen il-
mestymistään. Koeta päästä pian luokseni. Demas on tähän maailmaan mieltynenä (rakas-
tuneena) jättänyt minut ja lähtenyt Tessalonikaan. Crescens on mennyt Galatiaan ja Titus
Dalmatiaan. Vain Luukas on täällä kanssani. Ota Markus mukaasi, sillä hänestä olisi minulle
paljon apua. Tykikoksen olen lähettänyt Efesokseen.*

Kol. 4:15-16. Sanokaa terveisiä Laodikeassa oleville veljille sekä Nymfalle ja hänen kodissaan kokoontuvalle seurakunnalle. Kun tämä kirje on luettu teidän keskuudessanne, pitäkää huoli siitä, että se luetaan myös Laodikean seurakunnassa ja että te puolestanne luette Laodikeaan lähettämäni kirjeen.

Paavalin Laodikeaan lähettämä kirje ei ole säilynyt. Siinä oli ilmeisesti osittain samoja asioita kuin Kolossaan lähetetyssä kirjeessä, mutta myös eri asioita, koska Paavali halusi myös kolossalaisten lukevan sen.

Kol. 4:17. Sanokaa Arkippokselle: "Muista hoitaa hyvin se tehtävä, jonka olet Herralta saanut."

Arkippoksesta Iso Raamatun tietosanakirja kertoo seuraavaa:

Arkippos mainitaan Filemonin kirjeen alussa. Jotkut ovat arvelleet, että Arkippos olisi ollut Filemonin poika. Kolossan tai Laodikean seurakunnassa oli Arkippokselle selvästikin uskottu tärkeä tehtävä. Eräs perimätieto kertoo, että Arkippoksesta tuli Laodikean piispa ja että hän ja hänen vanhempansa kärsivät marttyyrikuoleman Kolossassa.

Kol. 4:18. Omakätinen tervehdys minulta, Paavalilta. Muistakaa minun kahleitani. Armo olkoon teidän kanssanne.

Paavali oli vankina Roomassa. Paavali käytti kirjuria mutta kirjoitti kirjeen loppuun oman tervehdyksensä. Tervehdys oli sikälikin tarpeen kirjeen aitouden vakuudeksi, koska väärät opettajat kirjoittivat kirjeitä Paavalin nimissä.

Sana elämään kommentaariraamattu kertoo lopuksi seuraavaa:

Ymmärtääkseen Kolossalaiskirjettä on syytä tietää, että Kolossan seurakuntaan oli levinnyt harhaoppi, jossa luvattiin syvempää hengellistä elämää salatun tiedon kautta. Harhaoppi oli varhainen muoto gnostilaisuudesta. Se vesitti kristillistä uskoa vähättelemällä Kristuksen inhimillisyyttä ja jumaluutta. Kolossalaiskirjeessä Paavali tekee selväksi, että yksin Kristus on hengellisen elämän lähde ja kristityistä koostuvan seurakunnan pää. Hän on sekä aineellisen että hengellisen maailman Herra. Syvempää hengellistä elämää ei voi saavuttaa uskonnollisten muotomenojen tai salatun tiedon avulla vaan ainoastaan yhteyden kautta Jeesukseen Kristukseen. Meidän ei tule koskaan päästää mitään itseämme ja Lunastajamme väliin.